

SANT JUST pàg 16
L'Ajuntament cedeix
un solar per fer l'institut
escola al Mas Lluí

FINANÇAMENT DEL PARTIT pàg 10
La justícia dona la raó
a l'exregidor del PDeCAT
d'Esplugues Albert Comellas

líniatres ^{10 anys}

esplugues · sant joan despí · sant just desvern Gener 2023 · Núm. 112 · liniatres.cat

Polèmica a Esplugues pel cost de l'energia a 60 pisos socials

Els veïns denuncien que la gestora els diu ara que han de pagar els augments de les factures de l'any passat pàg 10

Una tria difícil

Gent gran: casa o residència? pàg 3

ESPLUGUES pàg 18
L'AMB urbanitzarà
l'espai de la carpa del
Mercat de Can Vidalet

A FONTS pàgs 12 i 13
Càrrecs metropolitans al
Govern: retrat d'una minoria

SANT JOAN pàg 14
El veïnat de les Planes vol
més atenció a la gent gran

Foto: Diputació de Barcelona

AQUEST NADAL, MÉS QUE MAI

LA MÀGIA LA POSES TU

 VicenteFerrer
Transforma la societat en humanitat

"Antonio Diaz, El Mago Pop"

PERQUÈ LA TEVA IL·LUSIÓ
POT FER REALITAT PROJECTES
FASCINANTS.
**UNEIX-TE A LA FUNDACIÓ
VICENTE FERRER.**

900 111 300
fundacionvicenteferrer.org

amic ficcions

L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

15a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO,
Batx. o CFGM, inscriu-te fins al
31 de gener de 2023 a:

www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations

iPhones

iPads
Llibre electrònic

Auriculars
sense fils

Organitza:

Amb el suport de:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ CARULLA

G CONSELLERIA
O FONS EUROPEUS
I UNIVERSITAT I CULTURA
B DIRECCIÓ GENERAL
POLÍTICA LINGÜÍSTICA

GENERALITAT
VALENCIANA
Creació d'educació,
cultura i capot

TOTS
A UNA
VELU

A casa o en una residència?

» Un dels grans dilemes per a la gent gran arriba quan envelleixen i han de decidir on viure
 » La millora de les residències és un debat actual, però no tothom creu que sigui la solució

Albert Alexandre
BAIX LLOBREGAT

Encara no era gran i va anar a visitar una amiga que vivia en una residència de Barcelona. Va ser aleshores quan la Mercè ho va veure clar: ella no acabaria allà. “Em va fer molta pena tota aquella gent sola”, explica. “Sentia que estaven desatesos”, afegeix.

Ara té 85 anys i ja no es pot valdre per si mateixa. Viu amb el seu marit, que en té noranta i que només s'aixeca del llit per anar al lavabo i a menjar. La Mercè necessita que la dutxin, que la canvii de roba, que li cuinin, que li facin la compra, que li facin companyia... Per sort, els seus familiars han pogut contractar una noia que hi va del matí fins a la tarda entre setmana. Els caps de setmana, els fills fan tornos per estar amb el seu pare i la seva mare.

El dia que va anar a visitar la seva amiga, allò que més va impactar la Mercè va ser l'olor. “La sala feia pudor d'orina, i mentre vaig estar amb ella ningú va venir a canviar-li els bolquers”, recorda. “Em vaig prometre que jo mai acabaria en una residència”, diu.

Com ella, hi ha moltes persones d'edat avançada que es resisteixen a deixar casa seva per ingressar en un centre de cures per a gent gran. De vegades, el motiu principal és la manca de recursos econòmics. De fet, el preu mitjà d'una residència a Barcelona ronda els 1.900 euros mensuals, i de les gairebé 37.000 places de residència que hi ha a la regió metropolitana, només 4.600 són públiques. Dit d'una altra manera, només quasi una de cada 10 places és gestionada directament per l'administració i té, per tant, preus accessibles per a tothom.

Malgrat això, hi ha casos com

A l'àrea metropolitana, només una de cada 10 places de residència és pública. Foto: Diputació de Barcelona

el de la Mercè en els quals les persones no volen deixar la seva casa per raons que van més enllà de les econòmiques. “Encara que ja no em pugui valdre per mi mateixa, a casa hi estic bé, és la meva casa”, diu la Mercè. “Encara més quan amb la pandèmia es va veure com es tracta la gent gran a les residències”, afegeix.

A CASA O A LA RESIDÈNCIA?

En els darrers temps, tots els debats sobre el benestar de les persones grans s'han centrat a millorar les residències. Les xifres de mortalitat en aquesta mena d'equipaments van posar de manifest les enormes mancances quan es tracta de vetllar qui ja no pot valdre's per si mateix.

Amb tot, no tothom considera que millorar les residències sigui la solució. Enmig de la pandèmia, el director general del Consorci de Salut i Social de Catalunya (CSC), José Augusto García Navarro, va escriure un con-

tinent article al diari El País en el qual afirmava que “en el futur no hi hauria d'haver residències”. Era el juny de 2020 i García assenyalava que el debat sobre el model d'atenció a la gent gran estava dominat per la política i els treballadors de les residències amb càrrecs de direcció. Per aquest motiu, ell apostava per preguntar què volien les persones d'edat avançada i qui les cuida. “La gent gran ens dirà que no vol anar a una llar sinó envellir a casa”, considerava l'expert.

De fet, les mateixes residències compten amb protocols d'acollida per a la gent gran que contemplen un període d'adaptació i de visites al centre abans d'ingressar-hi. Aquest fet demostra que entrar a una residència pot ser un procés traumàtic per als usuaris.

CAP A UN CANVI DE MODEL

La Diputació de Barcelona ha anunciat que destinarà més de 39

milions d'euros el 2023 per “donar suport a les persones grans que volen continuar residint al domicili al llarg de la seva vellesa”.

L'organisme impulsarà tot un seguit de serveis d'atenció domiciliària i millorarà l'accessibilitat d'algunes llars. A més, donarà suport a les persones que cuiden gent gran sense ser professionals.

Així, una de les principals línies de suport serà la digitalització del servei local de teleassistència i la incorporació de tecnologies de cures “al 60% de les llars”. “La Diputació de Barcelona impulsa projectes pioners per avançar en la tecnologia de cures, com el nou sistema de monitoratge Tot en un sensor”, afirmen des de l'organisme de la demarcació de Barcelona. “Es tracta d'un paquet de sensors de temperatura, d'humiditat i de presència, entre altres, en un sol dispositiu, en el qual tota la informació recollida permet detectar canvis de comportament com a possibles indicadors de situa-

cions de risc i possibilita la intervenció ràpida en cas de necessitat”, afegeixen. Segons la Diputació, la previsió és tenir 9.000 sensors en 3.000 llars el 2024.

Per altra banda, el programa també farà possible les millores a les cases de les persones grans, amb obres en banys, cuines o habitacions per “garantir l'accessibilitat i la qualitat de vida als domicilis”. “Des del 2019 s'han fet 1.500 arranjaments a llars de 3.000 persones de 267 municipis i a finals de 2023 se n'hauran realitzat 3.000”, asseguren des de l'ens públic. “La inversió pel 2023 serà de dos milions d'euros”, afegeixen.

Finalment, la Diputació potenciarà el programa Nexes d'atenció a la soledat no desitjada. “La finalitat del programa és detectar persones grans que es troben en situació de soledat no desitjada per tal de facilitar-los suport per revertir aquesta situació i millorar el seu benestar”, conclouen des de l'organisme.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniatarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

HOLA

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Foto de l'autor

L'any que hem tancat commemorava tres dècades des que Barcelona va saludar el món en la inauguració de les Olimpíades. Encara guardem a les nostres retines l'enorme HOLA, coreografiat pels ballarins, que es va dibuixar al centre de l'Estadi Olímpic de Montjuïc, l'estiu del 1992. Des de llavors, moltes coses han canviat, però afortunadament ens continuem saludant igual.

Diem "hola" a les persones conegudes, a la nostra família. Diem "hola" als nostres amics i als desconeguts amb qui volem fer amistat o començar una simple conversa. També als nostres animals domèstics, encara que sembli que no ens entenen. Diem "hola" al sol en sortir per l'horitzó i a una làpida en un nínxol on vam enterrar un ésser estimat. En resum, diem "hola" a tot el que reconeixem com a propi, del nostre entorn.

A la pel·lícula *Mart* (Ridley Scott, 2015), l'actor Matt Damon diu "hola" a una planta nascuda en terra marciana. Un petit brot verd amb dues fulletes, de poc més de cinc centímetres d'alçada, sorgit d'un tros de patata enterrada a terra. Un fet quotidià, el naixement d'una planta al nostre planeta, es converteix en un esdeveniment extraordinari fora del nostre hàbitat natural.

Per a nosaltres, les plantes i els arbres són una cosa completament normal. Veiem arbres a l'alta muntanya, al costat del mar, en un penya-segat, resseguint rius i torrents. Veiem néixer plantes per tot arreu a la natura, als nostres horts, als hivernacles. Veiem créixer l'herba de manera desmesurada als nostres jardins, als prats i fins i tot als marges d'una carretera. A una planta que s'ha fet un forat per sobreviure a l'esquerda d'una vorera, envoltada d'asfalt, l'anomenem "mala herba".

No som del tot conscients de l'enorme fortuna de comptar amb un sòl ric en components orgànics a gairebé qualsevol racó del nostre món i del fet que una

planta sigui capaç de generar vida en aquest substrat, utilitzant l'energia del sol a través de la fotosíntesi.

Aquesta situació tan normal, pel que sabem fins ara, és una cosa inèdita al nostre sistema solar. El protagonista de la pel·lícula *Mart* ha d'usar els seus propis experiments per enriquir l'estèril terra marciana i convertir-la en un suport capaç de contenir vida.

Això de la terra com a suport és una cosa que coneixem bé els enginyers i els arquitectes. En paraules de la paisatgista i arquitecta Teresa Galí-Izard, històricament el terra ha estat considerat un simple suport estructural, amb característiques mecàniques. Les carreres d'Enginyeria i d'Arquitectura estudien *Mecànica del sòl*. Els geòlegs són capaços de determinar-ne la densitat, la resistència a la compressió, la flexibilitat i fins i tot l'antiguitat, classificant els sòls amb diferents noms. Però és veritat que la construcció i l'enginyeria han parat poca atenció a la vida que acull el sòl i a la seva capacitat per fer brollar nova vida.

I no obstant això, la terra ens dona menjar. Josep Pla deia que "la cuina d'un país és el seu paisatge posat a la cassola". Ens mengem el paisatge en un equilibri que donem per suposat, alhora que depredem el territori amb construccions artificials. La naturalització creixent de les ciutats, revertint zones asfaltades i incrementant la presència d'espècies vegetals, és un procés necessari i imparabile per permetre la nostra pròpia subsistència. Amb una població mundial en contínua expansió, és de sentit comú obrir pas als cultius que ens alimentaran, alhora que milloraran la qualitat de l'aire que respirem i de l'aigua que bevem. Potser ha arribat el moment de plantar carxofes i coliflors als nostres carrers, en lloc d'arbustos i flors. Als barris de Gràcia i de Sant Andreu, a Barcelona, la plantació de tarongers en alguns carrers ha fet que grups de volunta-

ris s'organitzin per a la collita de taronges amargues, amb les quals elaboren la seva pròpia melmelada. Una acció que no només millora el paisatge de l'espai públic, sinó que és una potent eina de cohesió social i de sentit de pertinença comunitària.

Però és que, com deia, moltes coses han canviat des d'aquell estiu olímpic del 92. Som una societat més conscient, per força, del precari equilibri de la natura que ens permet existir al planeta. No fa gaire, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya va organitzar les jornades de *Descarbonització de l'arquitectura*, és a dir, la necessària reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, com el CO₂, tant en la fabricació de materials com en el propi procés de construcció. Actualment, els edificis suposen el 35% d'aquestes emissions i el 40% del consum de l'energia mundial.

I la resposta ens la dona la terra. Els materials que utilitzem surten d'ella i, alguns, com els arbres, els plantem i els recol·lectem, en un cicle que, convenientment explotat, pot durar molt temps. Els arbres, com sabem des de petits, es mengen el CO₂ per créixer i ens en tornen oxigen, ajudant a reduir la contaminació. Hem construït en fusta des de sempre, però durant un temps sembla que ho hàgim oblidat. Potser per la fabulosa capacitat del formigó de "concretar-se" en infinitat de formes o potser per una manca d'aferrament per una cultura i una tradició constructiva. Sortosament, avui assistim a un renaixement de la construcció en fusta, que pot suposar un canvi de paradigma cap a la necessària transició ecològica i social. Això també comportarà l'aparició de nous canons estètics, associats a noves escales de valors. Una estètica de la sostenibilitat, podríem dir.

Segui com sigui, no deixa de ser bonic el fet de plantar els nostres edificis i veure com creixen. Esperar-los amb els braços oberts i dedicar-los un càlid "hola" de benvinguda.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@CarlaVall

Avui [08-01-23] tres dones han estat assassinades per homes. Dues d'elles, per les seves parelles, una després de tenir-hi una trobada casual íntima. Deia Anais Nin que som danyades a través del sexe. No pel sexe sinó per la intimitat. Que ser dona no segueixi sent un risc. #NiUnaMenos

@AJEnric

[Sobre el cas de la Casa Orsola] Una empresa compra un edifici on viu gent. Fa fora tothom i posa tots els pisos a lloguer de temporada per guanyar-hi més. Si ho permetem, ja no hi viurà ningú. Ho fan perquè poden: les lleis permeten expulsar veïns i destruir barris d'aquesta manera.

@Marco3215

Segurament, ara comença el període de l'any més tristot: llums de Nadal penjant sense ser Nadal, recollida d'arbres *made in* 2000, tornar a la rutina, dies sense festes setmanals a la vista, propòsits sense executar des de la primera setmana del 23... Molts ànims a tots i totes.

@alexsnclmnt

L'Observatori Fabra de Barcelona va encetar el 2022 amb el dia de gener més calorós dels darrers 108 anys, després va viure els mesos de maig, octubre i novembre més càlids de la seva història i avui [24-12-22] ha batut el rècord del dia de desembre més calorós. Una autèntica barbaritat.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 12320-2013

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

AMB

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) destina 440.000 euros per a projectes socials al barri de les Planes de Sant Joan Despí. Els veïns ho celebren, però demanen que es posi l'accent en les necessitats de la gent gran del barri.

pàgina 14

Aj. de Sant Just

El Ple de Sant Just ha aprovat la cessió d'uns terrenys al barri del Mas Lluí per edificar-hi l'esperat institut escola. Tot i que trigarà encara uns quatre anys a fer-se realitat, aquest primer pas és important per pal·liar el dèficit d'equipaments al barri.

pàgina 16

Cavaltombs

L'entitat Cavaltombs i l'Ajuntament de Sant Just Desvern organitzen una nova edició de la festa dels Tres Tombs, una celebració que aguanta al municipi i que recull tradicions que es remunten a temps ancestrals.

pàgina 16

El + llegit

líniatres.cat

- 1 Un quart premi de la rifa de Nadal reparteix alegria a Esplugues
- 2 Simulava robatoris per aconseguir cobrar de les asseguradores a Esplugues
- 3 Un bar d'Esplugues reparteix 3 milions de la rifa de Nadal entre els clients
- 4 El Govern dona llum verda al clúster biomèdic compartit amb l'Hospitalet
- 5 Sant Joan i la Creu Roja distribueixen targetes moneder entre les famílies vulnerables

Safata d'entrada

Entre dos mons

per Francesc Reina

Ahores d'ara, acceptar que les coses s'expliquen segons el moment de qui ho fa no ens hauria de sorprendre. Si ens fixem bé, en qualsevol història que indaguem es pot intuir que practiquem una mena de pacte de credulitat, un mecanisme pel qual s'accepta el que escoltem; així passa al teatre de la vida, on tota ficció mai és falsa. Si poguéssim esbrinar on és l'enginy, descobriríem l'espectacle des d'un altre angle i, potser, entendríem millor per a què serveixen les il·lusions, igual que alguns (sobretot poderosos) es van inventar la religió. Semblaria que ens va bé deixar-nos enganyar, per la raó que sigui; però tot és com és, segons els ulls amb què mirem. Es tracta de la voluntat de creure, un exercici al qual es dedica esforç i diners.

Hi va haver un temps, que encara persisteix, en què l'aristocràcia i després la burgesia van imposar una forma de convivència basada en la pulcritud. Tot havia d'estar net, impol·lut: les criades i els servents treballaven amb afany a netejar terres, sostres, jardins i objectes per enlluernar els convidats. Calia treure tot allò brut, apartar-lo, rebutjar-lo. Aquesta obsccació va traspasar el món de les coses per traslladar-se al de les persones. En aquesta carrera imparabile, al principi van ser els captaires, els "empestats", però també van caure des de les seves mirades els jornalers, les dependents, els obrers, els migrants, i així els van anar ubicant en zones apartades on la

pulcritud no es pogués tacar. Males herbes.

De tots els problemes que els humans creem constantment, és al subsol on es dona la tasca d'integrar tot el que és a baix per permetre que visqui tot el que és a dalt; es diu rizosfera. Quan l'entorn ofega, a la foscor de la terra es convoca un inici irrevocable per dignificar el que viu a les arrels, les coses més ignorades, aquelles que no surten a la televisió i que sembla que no existeixin.

La vida és indefinible, tot i que segueix patint danys irreparables. Donar-li un cop de mà té a veure amb el llapis del temps, com diu Joaquín Araújo, una fàbrica de claredat que pot incomodar certs sectors. Sobrevivim a l'asfalt: ens van enterrar la terra, la que ens va fer créixer, ens maten la frescor, l'aire, el menjar, i la calma, la suor de la nostra gent gran i la condemna dels nostres fills; van separar el que ens van dir que era lleig... Malgrat tot, hi ha qui persisteix a alliberar les plantes del mur de les voreres que ens emmordassen, segellades sense que hi pugui drenar l'aire, aquelles que busquen llum entre les esquerdes dels carrers, als marges de les riberes i a les vies del tren. Malves, dents de lleó o roselles, ama-

gades, treballant cicatrius on les ferides demanen consell abans de tancar-se. Una bellesa humil i proscrita. Es van entossudir a clavar-nos la idea que només és bell el que ells consideren com a tal. Però sorgeix aquesta resistència passiva als enderrocs, als descampats, als polígons, als petits parcs que són, a la fi, racons de pau, espais de creativitat, llocs de trobada, corredors ecològics, medicina que no necessita ser polida com els camps de golf, que no precisa retallar les seves herbes, que no requereix tanta aigua malbaratada... Igual que van fer amb els nostres discapacitats, amagats a les cases sense sortir al carrer perquè ningú els veiés. Tot i això, es van inventar el dia de la "bandereta".

El futur és ple de por. Ara està passant amb les generacions més joves, a les quals s'escolta molt poc, perquè tenen molts buits heretats, perquè segueixen sense una formació professional decent. Els éssers vius estem connectats en una xarxa de dependències mútues, per més que ens ho vulguin amagar. Ignorar-ho no ens fa més humils, sinó que ens empeny a tractar-nos sense respecte; és l'arrogància dels incultes, una història escrita al carrer.

Línia Tres no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CopALaDemocràcia

#VagaEducació

#AnyDeMunicipals

@GPursals: La diferència amb l'assalt del Capitoli és que al Brasil han assaltat els poders legislatiu, executiu i judicial. Han anat molt més lluny que els pro-Trump.

@agenciaacn: Cambray recrimina a US-TEC que "no s'entén" la nova vaga [prevista per al 25 i el 26 de gener] i assegura que s'està a punt de signar un nou acord.

@nuriorrg: Enquesta del @diariARA: @jaumecollboni s'avança en una ajustada cursa per Barcelona. Colau, @xaviertrias i @ernestmaragall, triple empat en segona posició.

Next Generation, cop a cop

per David Fernández

«Tu el que vols és que et digui que tenim una solució per continuar vivint tal com estem. I això és impossible»

Yayo Herrero

Retaule d'hivern llarg i perpetu, ahir les dades més recents escopien que tot va igual perquè tot continua anant a pitjor. Les xifres detallaven, sense solució de continuïtat, que un cop més i encara (i els que vindran) tornava a pujar el preu dels lloguers a Barcelona fins a límits de rècord. La mitjana ja s'enfila a 1.066 euros mensuals. Un 14% més que fa un any. *Aquí no hay quién viva*. En paral·lel, com a metàfora dràstica, aquests mateixos dies s'està debatent, amb l'habitual estira-i-arronsa patronal, sobre si el salari mínim ha de pujar uns pocs euros –1.034 o 1.084– per actualitzar-lo, a la baixa, al preu real, inflat i inflacionat de la vida quotidiana. Facin sumes i restes –sobretot restes– i combinin-ho amb les dades oficials municipals del passat febrer: «El 2020, més d'un terç de les persones assalariades residents a Barcelona (34,8%) va rebre com a màxim uns ingressos salarials de 1.000 euros nets al mes. El percentatge va augmentar prop d'onze punts en relació amb el 2019 i seguia sent més elevat en el cas del col·lectiu femení (36,8%). Entre els menors de 30 anys es va enfil·lar al 57%». És a dir, que un terç dels barcelonins i barcelonines cobren tant (poc), o menys encara, com el que costa llogar, de mitjana, un sostre. Entre ells, sis de cada 10 joves. Quatre de cada 10 dones. I la majoria de persones migrades. Són la *next generation*.

Vides de saldo en el mercat immobiliari de Calaf, la qüestió és tan neuràlgica com dramàtica. Mosques de política pública contra els greixats canons de l'especulació. La conseqüència salvatge, un any més i d'una dècada sencera ençà, és que Catalunya torna a encapçalar el trist rànquing de la gota malaia diària de desnonaments, a raó de 20 per dia. El tercer trimestre de 2022 s'han produït 1.724 desnonaments, dels quals 1.197 –el 70%– són per impossibilitat d'afrontar el lloguer. Atès que la setmana s'ha posat negra-toga al més alt tribunal, caldrà recordar que els que també haurien de garantir el dret fonamental constitucional a l'habitatge garanteixen cada dia, amb esma i esforç, que sigui inconstitucional per a milers de persones. Sense oblidar que la llei que desnona no la redacten ni jutges ni *polís*, sinó el poder polític i les seves servituds. Tot plegat salpebrat, metastasi urbana

del capitalisme global que assalta les ciutats, amb el fet que fa temps que vivim sota una combinació dissortada de capitalisme d'exclusió i de capitalisme rendista. Cada cop sobra més gent i, per al 'mercat' de treball i per al 'mercat' del lloguer, gairebé ja sobra una generació sencera a qui els estem deixant un futur negre i un present fosc. La *next generation*.

Cop rere cop, urpada a urpada, la darrera dècada funesta ha enviat una generació sencera a la precarietat a perpetuïtat, al *no future* més punk i a un mercat laboral carronyaire. Les dades del darrer informe d'Oxfam –*La maledicció de l'eterna joventut*, del novembre passat– acrediten, al detall i a l'engròs, la ferida i les cicatrius: un de cada tres joves en risc d'exclusió, una renda mitjana estancada des de 2009 i una davallada del 50% en l'accés a l'habitatge en menys de 15 anys. Va per barris, com sempre. La paradoxa, insostenible per molt de temps més i que cova en el seu si la seva pròpia implosió i dissolució, és que els

La darrera dècada funesta ha enviat una generació sencera a la precarietat a perpetuïtat

més precaris, redistribució a la inversa i cap amunt, són els que nodreixen els comptes dels que no ho són fa molt. El capitalisme rendista ja és això, quan avui la transferència de renda de dalt a baix no es fa, deminònicament, per l'explotació en el treball, sinó a través del lloguer o de la compra d'habitatge. La lluita de classes es disputa a la llar i el dilema central ja no seria només la vella explotació –que també, i qui no ho cregui que ho preguntu a *riders*, *riggers* i *kellys*–, sinó com es foragita cada cop més gent de la possibilitat d'una vida digna i com s'espren, cada cop més, més famílies en el rebut mensual de poder sobreviure. I els seus fills i filles són, ja, la *next generation*.

Amb aquest rerefons, amb escenari d'incendi de fractura generacional, recordo una de les pitjors declaracions de l'incontinent Josep Borrell –de la llarga llista que acrediten la seva funesta i cínica trajectòria. Aquella on en to milhomes s'encarava vergonyosament als joves que demanaven una acció urgent pel canvi climàtic. Ho va dir així: «*Que els joves tenguin una aposta decidida pel canvi climàtic, això que*

es pot anomenar "síndrome Greta", permeti'm que en dubti, perquè està molt bé sortir a manifestar-se pel canvi climàtic fins que no et demanin que contribueixis a pagar-ho». I afegia: «*M'agradaria saber si els joves que surten a manifestar-se als carrers de Berlín estan disposats a rebaixar el seu nivell de vida per compensar els minaires polonesos, que si lluitem contra el canvi climàtic de veritat es quedaran sense feina i s'hauran de subvencionar*». De la bestiesa se'n va desdir l'endemà. De l'evidència que els joves, la *next generation*, ja ho estan pagant amb escreix, no. De que estan tan preocupats pel futur com, sobretot, pel present, tampoc. Un galtes de *old generation*.

Quan algunes veus sistèmiques –ull viu, que ho fan per justificar la despesa militar que ha batut màxims històrics enguany– sostenen que el nostre model de vida està avui en perill, potser parlen només per ells, pel seu nivell de vida i per la seva generació. I per la liquidadora nord-sud de la desigualtat global. Viuen el miratge que tot continuarà igual. Contra els llops esteparis, però, queden els mistos en el forat negre on ens han capficat. Són possibles els lloguers mensuals de 350 o 500 euros al mes a la ciutat que fa molt que ja no és la dels prodigis? Sí, sí que són possibles. El cooperativisme d'habitatge en cessió d'ús, que aquest novembre ha fet cimera i trobada, fa temps que, picant pedra i pis a pis, ho està aconseguint. Pis a pis i porta a porta, com la cooperativa Llars Familiars, que, en plena campanya de micromecenatge on encara podeu contribuir solidàriament, s'entestà a garantir lloguers sostenibles, cooperatius i justos a Reus d'entre 150 i 350 euros al mes. La democràcia sempre va néixer per baix. A la *next generation* també li rebrotarà des dels marges, l'acció comunitària, les vies cooperatives i les xarxes compartides. Prou que ho saben.

Salvem la ciutat per a la democràcia, deia el lema de l'exposició que aquesta tardor es podia veure a Ca l'Ardiaca amb motiu del 50è aniversari de la FAVB, la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona. El passat no tan llunyà com a programa de futur pròxim. I d'estricta present. *Salvem la ciutat per a la democràcia*. És a dir, per a la joventut i per als que vindran. *Next generation, next revolution?* Diria que tant de bo. Sospito que és l'únic que estan covant. Constató que és l'única opció que els deixen. Quan el que és necessari és impossible, escrivia Jesús Ibáñez, és quan cal canviar les regles del joc –abans que no hi hagi ni regles, ni joc ni res.

Les millors perles

Els Reis d'Orient van fer tard a Torelló (Osona). El motiu? Hi havien d'arribar amb Rodalies, el mateix servei que fa que milers de catalans arribin tard a la feina cada dia. Aquí no hi ha màgia que valgui. Ho ha explicat el periodista Albert Prat.

Envien a presó dues dones per haver-se dedicat a **trosetejar cadàvers i a vendre'n les diverses parts. Ha passat als Estats Units, on les artífexs d'aquesta macabra pràctica eren l'exdirectora d'una funerària i la seva mare.**

Un forn de pa s'ha fet viral a les xarxes per la seva llista de preus. Una barra de pa, 1 euro. Dues barres, 2 euros. I no us ho creureu: tres barres, 3 euros. La llista continua així fins a nou. Els usuaris es pregunten quant deuen costar deu barres.

Un crim acaba amb la vida de quatre estudiants a la **Universitat d'Idaho, als Estats Units. Després de les primeres investigacions, troben el principal sospitós. Paradoxalment, es tracta d'un criminòleg.**

Pere Francesch/ACN

LA FOTO

El món no s'atura, nosaltres tampoc.

sempre
endavant

Cada dia decidim el
nostre futur. El d'un
país més lliure, més just,
més verd i més pròsper.
Un país on ningú no es
quedi enrere.

Mirada pròpia

Only good news

per Víctor Porres

Foto: Pexels

Envair Walter Matthau a la banqueta i que comenci a escalfar per la banda Matthew McConaughey, però, compte, el d'abans de *True detective*. S'ha acabat el mal humor i el pessimisme. Visca l'eufòria, però no la conduïda per TV3, sinó aquella exultació *outdoor* que portava els *hippies* amb DO Califòrnia a agafar-se de la mà i baixar muntanya avall fent saltirons i saludant el sol. Aquest és el meu propòsit per a l'any nou, que ja està a la cantonada murmurant amb to desafiant "a qui no vol brou, tassa plena".

Portem un 2022 molt tòxic, ple de desgràcies, mal ambient i crispació. I, si no, pregunteu-ho a Matías Prats, que fins i tot està perdent l'efecte *Kame Hame Ha* dels seus acudits davant el pèrfid atac de les notícies escabroses. Per això, cal fer la volta al mitjà i omplir el mig got buit encara que sigui amb la limitada efervescència de l'esperança o amb un raig d'inconsciència.

Fora les males notícies sobre guerres, pandèmies, torsos trobats al contenidor, divorcis de famosos o segrests de lloros. A partir d'ara, només *good news*, que, malgrat que costi de creure, n'hi ha si ets capaç d'abstraure't del bombardeig informatiu i passar el sedàs a la recerca d'un bri lluent de bon rotllo entre tanta notícia fangosa.

D'acord, fa basarda veure que el Tricicle s'acomia-da, que Serrat plega i que Rosa Díez torna, però hi ha llum al final de túnel i no és el centelleig de Snoop Dogg fumant-se un porro. Hi ha molts exemples que demostren que –ara sí– tot anirà bé, però, per no provocar una sobredosi d'endorfines, només n'anomenaré tres de molt recents: 1) un fàrmac contra el càncer de pàncrees creat a casa nostra –el medicament, no la malaltia– aconseguix frenar tumors avançats; 2) un grup de científics nord-americans han aconseguit produir una fusió nuclear capaç de generar energia neta, barata i potencialment inesgotable; i 3) l'Àrea Metropolitana de Barcelona invertirà 50.000 euros per ensenyar adults a anar en bicicleta. Ho veieu? No era tan difícil!

He buscat a AliExpress un aparell amplificador de bones notícies, però es veu que encara no l'han inventat, així que haurem de seguir fent la recerca en mode ma-

nual. O potser la solució no és discriminar allò que et posa de mala lluna, sinó intentar ser immune a base de rebre males vibracions fins que al teu cos li rellisqui. Si, als països nòrdics, els pares deixen els seus bebès fent la migdiada al carrer a -10 o a -15 graus perquè s'acostumin a dormir en qualsevol entorn i evitar que es contagiïn dels refredats d'altres nens, també podríem passar-nos el dia llegint OK Diario, veient Trece TV i escoltant la COPE per enfortir el nostre sistema immunitari independentment de si la cosa està realment fatal o no. *¡No hay dolor!*

Sempre he admirat aquell senyor assegut sota un para-sol enmig del caos que sortia a la portada del disc *Crisis? What Crisis?* de Supertramp. Potser el món s'enfonsa, però ser feliç és una actitud. Per favor, permeteu-me ser un Sim gaudint d'un còctel dins del jacuzzi encara que a la cuina hi hagi una plaga de mosques sobrevolant caixes de pizza mig plenes i l'autobús que porta a la feina estigui a punt de marxar.

Qui practica a la perfecció l'art de l'abstracció és Elon Musk: si uns periodistes parlen malament d'ell a Twitter, bloqueja els seus comptes encara que treballin a The New York Times, a The Washington Post o a la CNN i, morta la cuca, mort el verí. Això és tan arriscat com si, posats a imaginar ingerències, uns jutges pretenguessin derogar una llei abans que s'hagi aprovat. O que un inspector de treball posi una multa per sexista a un forner per penjar un anunci laboral demanant un mestre pastisser i dependents.

El meu desig és que aquest Nadal no siguem el Grinch enfadat amb el món, ni comencem l'any com Michael Douglas acaba a *Un dia de furia*. És millor que –malgrat el mal temps– rememorem aquella mítica escena de la pel·lícula *Avanti!* en la qual els dos protagonistes es relaxen banyant-se despulats a la mateixa platja que ho feien els seus respectius pare i mare, sense que els afecti el cúmul de despropòsits que han patit des que han arribat a l'hotel. En aquell precís moment és quan preguntes que el pobre Jack Lemmon sigui afortunat almenys per un breu instant, sense que cap Walter Matthau li faci la guitza.

“

Cal fer la volta al mitjà i omplir el mig got buit encara que sigui amb la limitada efervescència de l'esperança o amb un raig d'inconsciència. A partir d'ara, només 'good news', que, malgrat que costi de creure, n'hi ha si ets capaç d'abstraure't del bombardeig informatiu

”

Flaixos

@PunsodaRicart: Carta als Reis de la puça: un ió-íó, veure la neu i un quadern de mandales. Espero que en 15 anys quedin *amish* perquè socialitzi amb els seus semblants.

@massanagranaire: Vergonya que els primers nens de l'any a Catalunya es diguin Zakaria i Dayla Mia i no noms típicament catalans com Heura, Far, Capvespre o Sàlvia.

@MainatJM: Un nen obre un armari el 22 de desembre i el troba ple de regals i joguines. Molt excitat crida: "Papa, papa! El Tió s'ha cagat a l'armari!" (Història verídica).

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Patrimoni | L'Espai Corberó reportarà 430.000 euros d'ingressos

El 23 de desembre el ministre de Cultura, Miquel Iceta, va visitar l'Espai Corberó, recentment adquirit per l'Ajuntament per convertir-lo en un equipament cultural. De fet, el consistori preveu ingressar 430.000 euros enguany per les gravacions i actes privats previstos a l'espai.

Polèmica a tres blocs socials per les quotes del gas i l'electricitat

» La gestora dels pisos vol cobrar als veïns els augments del 2022
» L'empresa ho justifica amb el contracte i l'actual preu de l'energia

F.J. Rodríguez
ESPLUGUES

Els efectes de la guerra a Ucraïna i el consegüent augment del preu de l'energia impacta de moltes maneres en el dia a dia dels ciutadans. En el cas de tres edificis d'habitatges de protecció oficial d'Esplugues, ho ha fet a través de l'augment de les quotes del gas i de l'electricitat. I és que els veïns de les promocions de Gaspar Fàbregas i Roses, 63-65, Josep Maria Ventura, 14-16, i Juli Garreta, 1-3 –uns 60 pisos en total–, denuncien que l'empresa concessionària que gestiona els blocs els ha aplicat un augment de les quotes dels subministraments “abusiu” i de “dubtosa legalitat”. De fet, els imports que han de satisfer alguns veïns oscil·len entre quantitats més aviat minses i unes altres que poden assolir els 3.000 euros.

Diversos veïns dels edificis afectats expliquen a *Línia Tres* que el dia 22 de desembre van rebre una carta de la concessionària, Sermavi –que forma part del grup Visoren– en la qual se'ls informava que, en virtut al contracte signat, s'actualitzaven les tarifes relatives a l'energia i el manteniment dels immobles. A la mateixa missiva, a la qual ha tingut accés aquesta publicació, l'empresa al·lega que, malgrat la clàusula del contracte que els permet actualitzar les quotes, ho havien evitat fer fins al 2021.

La història, però, canvia el 2022, quan el preu del gas va patir un increment del 278%. A la carta, l'empresa recorda que no

També hi ha queixes pels problemes i el manteniment dels blocs. Fotos cedides

va repercutir la pujada a les factures, i que per resoldre el “gran dèficit” generat en els seus comptes, regularitzen les quotes a l'alça. Les pròximes i les de l'any passat. “Entenem que s'actualitzin les rendes, però no estem d'acord que es faci de manera retroactiva”, comenta una veïna en una conversa amb *Línia Tres*. “Volem transparència”, diu, ja que l'única justificació de l'augment és un document de la mateixa empresa. En una carta de reclamació a Sermavi, els veïns consideren que aquesta pujada és “nul·la” i que és un “abús amb ànim de lucre”. Pel que fa als pagaments més elevats, l'empresa proposa finançar-los fins a un màxim de nou mesos “al tipus legal vigent”, indiquen.

REUNIÓ AMB L'AJUNTAMENT

Un dels veïns afectats, a més, recorda l'esperit social que ha de regir aquest tipus d'habitatges. “El càlcul de les factures també haurien de tenir un esperit social, perquè són bàsics”, afirma.

Per tot plegat, el 10 de gener els veïns es van reunir amb el primer tinent d'alcaldia, Eduard

Sanz. “Hem posat el cas en mans del nostre equip jurídic per aclarir la qüestió”, informa Sanz a aquesta publicació, tot i que ja de primeres reconeix que la retroactivitat i el càlcul de l'increment de les quotes “no els encaixa”.

El regidor també lamenta “les formes i la contundència” del concessionari a l'hora d'informar els veïns a través d'una carta on s'assenyala que, en cas d'impagament “Sermavi es reserva el dret de prendre les mesures que considerin necessàries i d'instar les accions legals que escaiguin”. De moment, Sanz demana a l'empresa que posposi els terminis dels pagaments de la regularització fins que no s'acclareixi tot plegat. Els veïns, no obstant això, van sortir de la reunió amb una sensació agredolça. “L'Ajuntament ens ha escoltat, sí, però no ens ha donat solucions”, lamenta una veïna.

Fonts de Sermavi han justificat a *Línia Tres* la revisió a l'alça de les tarifes d'acord amb la pujada del preu del gas, i han al·legat que només estan aplicant allò que apareix en el contracte que van signar amb cada veí.

Fons europeus per implantar la zona de baixes emissions

MOBILITAT ▶ La metròpoli opta a 82 milions d'euros dels fons europeus Next Generation per portar a terme projectes en pro de la mobilitat sostenible, com ara la implantació de zones de baixes emissions (ZBE), que enguany per llei s'han d'impulsar a municipis de més de 50.000 habitants de tot l'estat.

Tot i que per població no hi arriba encara, una de les localitats interessades a implementar la mesura és Esplugues, que vol posar-la en marxa a través dels fons postpandèmia de la Unió

Europea, conjuntament amb Castelldefels i el Prat. Tanmateix, el dia d'avui la gran majoria de les ciutats de més de 50.000 habitants i, per tant, obligades a posar restriccions a la circulació dels vehicles més contaminants, no han publicat cap ordenança per regular aquestes àrees.

Sigui com sigui, en aquest paquet de mesures ambientals d'àmbit metropolità hi ha la compra de 84 busos elèctrics o d'hidrogen, la finalització de la xarxa de carrils bici Bicivia o l'extensió del Bicibox, entre altres.

La justícia dona la raó a l'exregidor Albert Comellas

Comellas era tinent d'alcaldia quan van tenir lloc els fets. Foto: Arxiu

TRIBUNALS ▶ Set dirigents de l'executiva local del PDeCAT de l'any 2017 han estat condemnats a tres mesos de presó i a pagar prop de 900 euros de multa pels delictes de proposició a la malversació i de coaccions en grau de temptativa. El jutge també els condemna a pagar 4.000 euros a Albert Comellas, exregidor del PDeCAT, pels “danys morals ocasionats”. I és que Comellas va presentar el 2017 –sent tinent d'alcaldia– una querrela contra ells després d'haver rebut la petició, segons va denunciar, que desviés diners del

grup municipal –provenen de les arques municipals– per sufragar les necessitats del partit. Comellas s'hi va negar i va posar els fets en coneixement de la justícia. Va ser expulsat del partit.

La sentència considera provats aquests fets i fins i tot recull que un dels condemnats va amenaçar Comellas. Ara hi ha pendent una demanda civil contra el PDeCAT per expulsió il·legal, recorda Comellas, a qui la justícia ha acabat donant la raó. *Línia Tres* s'ha posat en contacte amb un dels condemnats, que ha evitat, “de moment”, pronunciar-se.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaarxa.cat grup comunicació21 **el diari metropolità**

UNHCR ACNUR
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

Des de Sant Adrià de Besòs només són vint minuts. Des de Cornellà, Santa Coloma o l'Hospitalet de Llobregat, una mica més de trenta. Des de Badalona no arriba a la mitja hora. Des del centre de Sant Boi en són una mica més de 35. El temps de recorregut en transport públic que hi ha entre aquestes ciutats metropolitanes i el Palau de la Generalitat, situat a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, no és gaire gran. És menys que el que cada dia triguen moltes persones del territori metropolità a arribar a la seva feina. Malgrat això, la distància no només és física. Com en el cas de la que hi ha entre els pobles i ciutats de la corona metropolitana i el centre del poder a Catalunya, pot ser mental –fins i tot espiritual– i enorme.

Se l'ha anomenat de moltes maneres: la perifèria, el pati del darrere, l'extraradi... Els municipis de la metròpoli sovint es queixen perquè des de la Generalitat no se'ls té prou en compte. "Els polítics juguen a l'hula-hoop amb el cinturó roig", afirma l'escriptor de Sant Adrià de Besòs Javier Pérez Andújar. Amb tot, cal preguntar-se si els municipis de la primera corona metropolitana estan infrarepresentats al poder del país. Al diari *Línia* hem fet una exhaustiva investigació de l'origen de tots els alts càrrecs –en conselleries, secretaries i direccions generals– que actualment hi ha a la Generalitat i de tots els homes i dones que han ocupat la presidència i les conselleries d'ençà que es va restablir la democràcia. Una vegada analitzats més de 420 perfils polítics, aquesta és la situació.

INFRA REPRESENTACIÓ?

Dels 270 actuals alts càrrecs de la Generalitat, al voltant del 60% han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda més enllà de la capital catalana i de la primera corona metropolitana, és a dir, la resta del país que no forma part administrativament de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). Així mateix, les persones directament vinculades a alguns dels municipis metropolitans que així ho especifiquin en les biografies que la Generalitat fa públiques quan es nomena un nou alt càrrec són molt poques. Parlem de no més d'una vintena de polítics, com Myriam Moysset, la directora de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya, que tot i néixer al Baix Empordà fa més d'una dècada que viu a Viladecans, on ha estat regidora d'ERC. També en són exemples el director de l'Agència Catalana de Notícies, Iu Forn, que va néixer a Badalona, o la cap del Gabinet del conseller d'Educació, Gemma Español, que milita a ERC i que en la seva biografia afirma que ha viscut "entre els barris de Singuerlín, Cementiri Vell i Centre" de Santa Coloma.

La resta d'alts càrrecs estan vinculats o diuen que han nas-

Pocs alts càrrecs metropolitans han pujat per aquestes escales del Palau de la Generalitat. Foto: Generalitat

Perifèrics a la Generalitat?

Analitzem més de 270 alts càrrecs de l'actual Govern de la Generalitat i els 160 consellers i conselleres que han passat per la institució des del restabliment de la democràcia per determinar si la primera corona metropolitana ha estat històricament infrarepresentada en el centre del poder de Catalunya.

cut a Barcelona. Es produeix, per tant, una situació anòmala en la qual la capital catalana i tots els territoris que no formen part de l'Àrea Metropolitana de Barcelona acumulen més del 90% dels alts càrrecs. Tanmateix, a la perifèria metropolitana hi viuen dos de cada 10 habitants de Catalunya, i estem parlant de càrrecs que normalment es posen a dit i que, segons dades públiques, cobren uns 80.000 euros anuals de mitjana.

Aquesta tendència encara és més clara si tenim en compte l'origen històric dels consellers. Dels 160 que han passat per la Generalitat des del 1977 amb el Govern de Josep Tarradellas, 54 eren o són de Barcelona, 94 de la resta de Catalunya i només 12 de la primera corona metropolitana. N'és exemple d'aquests darrers Carme Figueras, que va ser consellera de Benestar i Família durant mig any el 2006 i que havia estat regidora a Molins de Rei du-

rant 20 anys; Meritxell Borràs, que va ocupar dues conselleries entre el 2015 i el 2017 i que va ser regidora a l'Hospitalet durant quasi dues dècades; Francesc Baltasar, que va ser conseller de Medi Ambient entre el 2006 i el 2019 i que abans havia estat alcalde de Sant Feliu de Llobregat; o Oriol Junqueras, que previ pas pel Govern de la Generalitat va ser alcalde de Sant Vicenç dels Horts. Alhora, la gran majoria de consellers de la perifèria metropoli-

tana ho van ser durant els mandats de Pasqual Maragall i José Montilla, ambdós del PSC.

Finalment, si a les dades ens referim, cal remarcar que en l'àmbit de les conselleries, l'actual executiu d'ERC no té cap persona nascuda al cinturó metropolità.

OBLIDATS?

Tenint en compte aquestes xifres, seria molt fàcil inferir que la Generalitat té oblidats els municipis de la corona metropolitana. Mal-

President metropolità

● Tot just despuntaven els primers rajos de sol quan José Montilla va veure per primera vegada Barcelona. Havia viatjat amb el seu pare des de la regió de Córdoba amb autocar. Tot i que els anys 70 la majoria de persones andaluses que decidien establir-se a Catalunya viatjaven en tren, els dos Montilla van preferir venir per carretera. “No hi havia les autopistes que hi ha avui i va ser un viatge llarg”, explicava l'expresident en una entrevista a *Línia*. José Montilla tenia aleshores 16 anys i no es podia arribar a imaginar que algun dia ocuparia la

vertir en alcalde de Cornellà, però seria l'any 2006 quan ocuparia el càrrec de més responsabilitat de la seva carrera. “No hi ha res més important que presidir el teu país, però si parlem de satisfacció, em quedo amb l'alcaldia”, confessa ara Montilla.

Que aquell noi andalús que amb 16 anys va marxar del seu poble cap a Catalunya arribés anys després a la Generalitat no va agradar a tothom. Aquest és un comentari que es pot trobar en un diari generalista d'aleshores i que deia el següent: “Ja hem vist, a còpia d'anys, les polítiques d'a-

Montilla reconeix que presidir el país va ser el més important de la seva carrera, però pel que fa a la satisfacció prefereix l'etapa com a alcalde de Cornellà

cúspide del poder de Catalunya. Amb el seu pare es van instal·lar a les Planes de Sant Joan Despí, molt a prop del barri del Padró, on vivia una germana de l'àvia del jove. Diu que estava il·lusionat amb el canvi de vida perquè pensava que li podria donar oportunitats laborals. Treballava al matí i estudiava a les nits, i encara tenia temps de participar en grups clandestins d'extrema esquerra que va abandonar abans de la mort de Franco per afiliar-se al PSUC.

Va casar-se i, com que ella era de Cornellà, se'n va anar a viure en aquesta ciutat metropolitana. Era l'any 79 i Montilla era regidor del poble del costat, Sant Just. El 85 es va con-

questa *xusma* als pobles del Baix Llobregat i del Barcelonès; una veritable croada per arraconar els vestigis de cultura pròpia”. Malgrat els atacs, quan recorda el seu pas per la Generalitat, Montilla hi treu ferró. “Eren crítiques d'un sector de la població catalana que existia i que continua existint, però en termes generals em vaig sentir molt estimat”.

Més d'una dècada després de ser president, Montilla reconeix que li agrada caminar. Sobretot per Collserola a primera hora del matí. Potser busca tornar al record de l'albada que va veure en arribar a Barcelona. Ell és l'exemple que demostra que la Generalitat també la pot coronar la metròpoli.

grat això, el sociòleg i ara alt càrrec del Govern Xavier Godàs es resisteix a assumir aquesta tesi. “En el meu cas, veig com des de Drets Socials el territori metropolità és una prioritat”, afirma. A més, Godàs considera que algú que no té vinculació amb aquest territori pot entendre les seves necessitats i l'anomenat “fet metropolità”. Es tracta d'aquells elements que històricament han definit la rodalia de Barcelona, com per exemple la concentració de barris empobrits o els alts nivells de migració. “Actualment, el que definia l'àrea metropolitana de Barcelona com un fet singular també ho trobem en altres territoris que tenen problemàtiques semblants, com alguns barris de Girona, de Manresa o del Maresme”, diu per afegir que potser caldria més aviat parlar de “regió metropolitana”. Amb aquest concepte, Godàs fa referència al gran territori que agrupa cinc milions d'habitants i que supera els límits de l'AMB per englobar 160 dels 947 municipis que té Catalunya.

Per la seva banda, el que va ser regidor de Badalona amb Convergència i Unió i secretari general de Territori i Sostenibilitat entre el 2016 i el 2021, Ferran Falcó, tampoc considera que

la Generalitat tingui oblidada la metròpoli. “El pressupost de salut o d'educació depèn del tot de la Generalitat, i jo no veig que hi hagi una infrarepresentació”, diu. “A més, el 51% del pressupost de transport del territori depèn de la Generalitat”, afegeix. Dit això, Falcó considera que la metròpoli s'ha sentit menystinguda per dos motius. “És probable que la Generalitat no hagi sabut explicar a la població de l'àmbit metropolità la seva tasca al territori perquè moltes de les coses que fa són a través de consorcis”, argumenta. A més, l'exregidor badaloní creu que des de fa temps hi ha hagut una “intencionalitat partidista” de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana. “La lògica partidista que té sentit per als mateixos partits no està confirmada pels números, que ens diuen que la metròpoli no està oblidada”, sentència.

LA DICOTOMIA CIU-PSC

Més enllà de si la Generalitat té o no en compte la corona metropolitana, queda per resoldre per què el nombre d'alts càrrecs d'aquest territori és baix. Això té a veure amb la manera com es va conformar la democràcia al nos-

Més del 60% dels alts càrrecs que hi ha avui dia a la Generalitat han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda fora de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB)

“Hi ha hagut una intencionalitat partidista de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana de Barcelona”

tre país després de la dictadura. CiU era un partit instal·lat a la Catalunya no metropolitana i que es movia en l'eix nacional, mentre que el PSC, eminentment urbà, es va erigir en una formació que basava la seva estratègia en l'eix de progrés.

És normal que el gran gruix de consellers de la Generalitat metropolitans els trobem en els Governos de Maragall i Montilla, mentre que durant el pujolisme o els executius d'Artur Mas aquesta mena de perfils brillin per la seva absència. Falcó explica que els partits que arriben a la Generalitat nodreixen les altes esferes de poder amb els seus quadres municipals. “Una vegada tens regidors en un municipi i has construït equip allà, pots desenvolupar carreres professionals a la política general”, afirma. “En realitat, ser o néixer a l'àrea metropolitana de Barcelona no és un obstacle en si, però has de tenir gent al territori per assumir els alts càrrecs”, diu. D'aquesta manera, si el PSC era fort a la metròpoli, un cop a la Generalitat feia escalar els seus quadres locals al Govern català. En canvi, si CiU no tenia tant pes en aquest territori, per molt que volgués no podia tenir alts càrrecs d'aquí. “S'ha de construir des de

sota, i com més presència i, per tant, regidors té un partit, més gent s'hi apunta i més gent podrà acabar desenvolupant tasques en alts càrrecs”, considera Falcó.

EL MODEL ERC

És possible que ERC superi aquesta dicotomia? Tres noms escenifiquen millor que ningú l'estratègia que vol fer trontollar el sistema CiU-PSC. Tardà, Junqueras i Rufián són l'exemple d'aquest model de *partit atrapa-ho tot* que vol situar-se tant en l'eix nacional com de progrés. “Fa 10 anys que ERC ha mirat d'implantar-se de forma uniforme al país”, diu Godàs per afegir que avui dia la seva presència en certs espais de la metròpoli “està assegurada”. En termes similars s'expressa Falcó quan considera que ara que aquesta formació té presència municipal metropolitana podrà fer que els seus quadres tinguin “carreres professionals a l'alta política”. Caldria veure si aleshores realment s'acabarà amb la infrarepresentació de càrrecs metropolitans a la Generalitat.

Un reportatge d'Albert Alexandre

Suport | Més de 100 famílies es beneficien del servei de cangur

El servei de cangur puntual que va posar en marxa l'Ajuntament el tercer trimestre del 2022 continuarà enguany. Així ho ha comunicat el consistori, que informa que 115 famílies s'han donat d'alta en aquest servei que ajuda a conciliar la vida familiar i a tenir cura dels fills.

El veïnat de les Planes demana més atenció a la gent gran

» L'AMB destina 440.000 euros per lluitar contra la desigualtat al barri
» Els diners serviran per millorar la convivència i la socialització

AJUDES ▶ En el marc del nou Pla de Barris, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) ha destinat 438.000 euros al barri de les Planes. Es tracta d'una de les zones que l'ens metropolità ha identificat com de risc d'exclusió social per a diversos col·lectius, i forma part dels vuit barris de diferents ciutats del Baix Llobregat que s'han beneficiat d'unes subvencions que ascendeixen als 5,4 milions d'euros.

En concret, a les Planes es dedicaran els fons a crear espais de socialització, amb accions dirigides a combatre la solitud de la gent gran. A més, està previst que s'adeqüi l'exterior del centre cívic per donar-li un nou ús, a més de desplegar agents de convivència als carrers.

Des de l'Associació de Veïns de les Planes celebren la notícia i informen que s'han de reunir encara amb l'alcaldeessa, Belén García, per saber-ne més. Segui

Una panoràmica del barri de les Planes. Foto: Ajuntament

com sigui, Daniel Frías, president de l'entitat, declara a *Línia Tres* que cal posar el focus en la gent gran del barri, que representa un 60% del total de veïns, segons informa el líder veïnal.

En aquest sentit, destaca que fa temps que demanen que Correus obri una petita sucursal al barri, per evitar que la gent gran hagi de moure's lluny de casa per fer tràmits del dia a dia. Frías, a

més, recorda que fa uns mesos els van presentar un programa d'ajudes per fomentar l'eficiència energètica als pisos del barri; un pla que veuen amb bons ulls, tot i que no els acaba de convèncer, ja que consideren que la prioritat és més aviat construir més ascensors. I és que al voltant del 80% dels edificis de les Planes no en tenen, fet que dificulta el dia a dia dels avis del barri.

Aporten aigua regenerada al tram final del Llobregat

SERVEIS ▶ L'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), el departament de Salut de la Generalitat i l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) s'estan coordinant per fer aportacions d'aigua regenerada en el tram final del riu Llobregat. Es fa des de Molins i, posteriorment, aquesta aigua es tracta i potabilitza a la planta de Sant Joan Despí.

En una nota als mitjans, el Govern posa de manifest els beneficis de fer servir aigua regenerada per incrementar la disponibilitat del líquid ele-

ment i reduir els desembassaments. D'aquesta manera, s'allarguen les reserves d'aigua al màxim, tenint en compte la situació de sequera que viu el país. De fet, aquesta actuació permet preparar el sistema per si s'arriba a una situació delicada, com seria que els embassaments se situessin al voltant del 24% de capacitat.

Amb tot, l'aportació de l'aigua regenerada està sent de 400 litres per segon, i gradualment s'anirà ampliant fins a arribar a un màxim de 800 litres.

Acord amb Indra per reduir els acomiadaments de l'ERO

Una concentració davant de l'empresa en protesta per l'ERO. Foto: CCOO

OCUPACIÓ ▶ Els treballadors d'Indra afectats per un Expedient de Regulació de l'Ocupació (ERO) i els sindicats UGT i CCOO han arribat a un acord amb la companyia per reduir els acomiadaments. I és que l'empresa va presentar fa un mes un expedient per acomiadar 56 treballadors del centre que té a Sant Joan Despí. En aquest sentit, l'empresa justifica l'expedient per la pèrdua d'un contracte amb Naturgy.

Finalment, sindicats i empresa han acordat recol·locar

15 dels afectats en uns altres departaments -amb prioritat per a persones amb diversitat funcional-, la creació d'una borsa d'ocupació, la possibilitat de recuperar el lloc de feina en un futur i que els acomiadats percebin una indemnització igual a la corresponent a un improcedent.

La secció sindical de CCOO d'Indra valora de manera "positiva" l'acord, així com la participació dels treballadors afectats, tant en les mobilitzacions convocades els últims dies com en les negociacions.

Milloren els carrils bici de l'avinguda de la Generalitat

Foto: Ajuntament

MOBILITAT ▶ Les obres de millora de la xarxa pedalable de l'avinguda de la Generalitat han finalitzat. D'aquesta manera s'amplia i es fa més segura, tal com destaquen des de l'Ajuntament. Les obres han estat centrades en dos trams del vial, entre els carrers de Vallespir i de Font Santa, i entre el pas inferior de la B-23 i l'avinguda de Lluís Companys. Al primer sector s'ha ampliat el carril de dues direccions

que hi havia, així com la franja de seguretat que el separa de la zona d'aparcament.

Pel que fa al segon tram, les obres s'han centrat a crear dos carrils d'una sola direcció, un per cada sentit. A més, els nous traçats enllaça amb carrils bici ja existents i amb el transport públic, així com el polígon Font Santa. Per altra banda, també s'han ordenat els passos de viants i arreglat el paviment.

KRAVMAGA

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MAS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [SALA FITNESS INCLUIDA]
1H PARKING GRATUITA

KRAVMAGA

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

la Barcelona
desconeguda

**La Casa
dels Barris**

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure
9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
enAcción**

L'Ajuntament portarà a terme un estudi sobre l'estat de les mines d'aigua de la Vall. Es tracta d'un element d'especial interès patrimonial, hidrològic, arquitectònic i històric que s'està deteriorant.

Nou pas per a la construcció de l'institut escola al Mas Lluí

» L'Ajuntament cedeix un solar perquè la Generalitat hi faci el centre
» Els veïns celebren la notícia i demanen participar en el disseny

EDUCACIÓ ▶ El Ple de l'Ajuntament aprova cedir un solar a la Generalitat perquè hi faci l'esperat institut escola del barri del Mas Lluí. Així es va decidir a finals del desembre, amb els vots favorables de tots els grups, excepte de la CUP i del regidor no adscrit Kiko Ferrer.

Els terrenys estan ubicats al carrer de Maria Zambrano, molt a prop de l'inici del parc de Collserola. De fet, la seva ubicació no convenç el regidor cupaire Aleix Abadia, que tot i considerar "innegable" la necessitat del centre educatiu, va criticar que l'edifici es "mengi" terrenys naturals. En aquest sentit, la primera tinent d'alcaldia, Gina Pol, va respondre que aquella zona ja estava prevista per fer-hi equipaments.

Per la seva banda, Ferrer va lamentar la tardança d'aquest projecte i va titllar el govern municipal "d'oportunista" per portar ara aquesta aprovació de la ces-

Els terrenys on s'edificarà l'institut escola. Foto: Google Maps

sió al Ple. Sigui com sigui, el tinent d'alcaldia responsable d'Educació, va dir que l'institut escola "és necessari" i va avisar, tanmateix, que el centre educatiu trigarà a estar enllestit uns quatre anys. Pel que fa a la ubicació del centre, Fosalva va assegurar que aquells eren els únics terrenys de la ciutat que respectaven les condicions del departament d'Ensenyament.

Per la seva banda, el portaveu d'ERC, Sergi Seguí, va destacar

que tant el barri com el municipi necessiten l'institut. En aquesta línia, la portaveu d'Endavant, Laia Flotats, va celebrar que les famílies del barri podran portar els infants a classe caminant.

Al seu torn de paraula, la presidenta de l'Associació de Veïns del Mas Lluí, Helena Barambio, va celebrar la notícia i va demanar a l'alcalde que els veïns puguin participar en el disseny de l'edifici.

L'Ajuntament consolidarà l'estructura de Can Candeler

PATRIMONI ▶ La darrera sessió plenària del 2022 va servir per aprovar definitivament el projecte de rehabilitació i consolidació de l'estructura de la masia de Can Candeler, afectada pel deteriorament del temps tot i estar catalogada com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL).

El projecte es va aprovar inicialment al setembre i consta d'un pressupost de 360.000 euros per reforçar l'estructura de l'edifici. Amb tot, aquesta acció serà una primera fase de la rehabilitació completa de la

masia, i consistirà en la consolidació de les cobertes. Així, l'Ajuntament vol assegurar que l'estructura es manté estable per poder actuar en la resta de l'immoble més endavant.

El següent pas és posar en marxa el procés de licitació de les obres, que tal com sosté el govern municipal des de fa mesos, són prioritàries. Ara bé, un cop rehabilitada la masia caldrà veure'n els usos, ja que allà només es podrien fer activitats docents, assistencials, culturals i recreatives, d'acord amb el Pla d'usos.

Sant Just fa un cant a la tradició amb els Tres Tombs

Una imatge de la benedicció de l'any passat. Foto: Ajuntament

CULTURA ▶ Sant Just Desvern escalfa motors per a una nova edició de la festa dels Tres Tombs, que tornarà a desfilar pels carrers del municipi el pròxim diumenge 15 de gener.

D'aquesta manera, Sant Just continua sent un dels municipis catalans que mantenen una tradició que dona molt protagonisme als animals de tir. Aquesta festa, que se celebra amb motiu de Sant Antoni Abad, enfonsa les seves arrels en l'antiguitat i també serveix per beneir els animals domèstics com ara els

gats, els gossos o els ocells. El nom, a més, evoca les tres voltes que antigament es feien al voltant d'una gran foguera o al voltant de l'església, un cop el cristianisme es va estendre.

A Sant Just la festa està organitzada per l'entitat Cavalltombs i l'Ajuntament. L'acte arrencarà el dia 15 a les 11 del matí amb una missa a la parròquia de Sant Just i Pastor. A les 12 del migdia es beneiran els animals a la plaça de Jacint Verdaguer i seguidament començarà la cavalcada.

Construiran una passera per a vianants per sobre de la B-23

INFRAESTRUCTURES ▶ El Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana ha concedit una subvenció a l'Ajuntament per finançar la construcció d'una plataforma per a vianants per sobre de l'autopista B-23.

L'import de la subvenció és d'1 milió d'euros, que estan contemplats als pressupostos generals de l'Estat per al 2022. En aquest import s'hi inclouen les despeses de la redacció

dels estudis i els projectes corresponents, l'execució de les obres i l'expropiació dels terrenys necessària.

D'aquesta manera es podran unir a peu i de manera directa dos punts de la ciutat tallats per la B-23. Una autopista que, per altra banda, està previst que es converteixi en un futur en un bulevard urbà que permetrà allargar la Diagonal de Barcelona cap al Baix Llobregat.

Foto: Google Maps

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Fes que sigui *la teva*

A Catalunya hi ha molts infants que, per diferents circumstàncies i de forma temporal, no poden créixer amb la seva família.

L'Acolliment Familiar brinda l'oportunitat a un infant de conviure amb unes noves referències familiars saludables i estables que li permetin desenvolupar-se de manera emocional, personal i social.

La solidaritat i la generositat de les famílies acollidores permeten a l'infant viure en un ambient familiar i compartir un entorn afectiu i comunitari.

L'Associació d'Ajuda Social CEL OBERT és una entitat acreditada per la Generalitat de Catalunya que treballa al servei dels infants i de les famílies acollidores.

Tu pots ser la família acollidora

Contacta amb nosaltres:

**Cel
Obert**

Associació d'Ajuda Social
CEL OBERT

Avinguda Meridiana, 354, 11^a

93 311 69 05

08027 BARCELONA

celobert@cel-obert.org

Esplugues | Un bar reparteix 3 milions de la rifa de Nadal

El bar La Paradeta Ibérica d'Esplugues va repartir 15 sèries d'un dels quarts premis de la rifa de Nadal, el 25.296. Són 20.000 euros per dècim, un total de 3 milions. "Estem molt contents per tota la gent", va expressar la propietària, María Aldea.

L'AMB urbanitzarà l'espai de la carpa del Mercat de Can Vidalet

ESPLUGUES ▶ L'any 2023 comença amb deures per a l'Ajuntament d'Esplugues. Sobre tot pel que fa als mercats, que estan a l'espera d'estrenar nous edificis. El de Can Vidalet ho té més a prop, ja que està a l'espera de comprovar que tot funciona bé perquè els paradistes abandonin, més d'una dècada després, la carpa provisional a la plaça de la Bòbila. Però més enllà del cansament dels botiguers, provocat pel retard en el trasllat a l'edifici nou del mercat —on funciona un Lidl des de fa un any i mig—, hi ha la incògnita de què passarà amb l'espai que deixi lliure la carpa.

En aquest sentit, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) ha aprovat un projecte per reurbanitzar una zona fronterera entre Esplugues i l'Hospitalet. D'aquesta manera, l'espai de la plaça de la Bòbila creixerà, cosa que permetrà ampliar el parc infantil fins al miler de metres quadrats. Amb tot, la plaça comptarà amb 5.000 metres

Aviat farà 15 anys que els comerciants són en una carpa. Foto: Arxiu

quadrats més, que quedaran lliures un cop s'enderroqui la carpa provisional del mercat.

A L'ESPERA A LES PLANES

La situació del Mercat de les Planes és diferent, o millor dit, està en una fase més inicial, ja que ara els comerciants han de començar l'adequació de les seves parades al nou equipament, on també funciona un Lidl des de fa

uns mesos. Els paradistes d'aquest mercat també frisen per fer el salt al nou edifici i des de l'Ajuntament es va informar fa pocs mesos que estaven treballant per buscar comerciants que hi vulguin obrir parada, després d'algunes renúncies.

Sigui com sigui, des de l'Ajuntament no es mullen a l'hora de donar una data concreta d'obertura dels dos nous edificis.

Ajudes obertes als botiguers per digitalitzar el comerç

SUPORT ▶ Fins al 19 de gener els comerciants poden sol·licitar els ajuts que el departament d'Empresa de la Generalitat ha obert per beneficiar-se dels fons Next Generation de la Unió Europea. Aquesta convocatòria es vehicula a través del Consorci de Comerç, Artesania i Moda i compta amb una primera partida de 7,5 milions d'euros que ha de servir per avançar en la digitalització del sector comercial.

Aquesta línia d'ajuts és gestionada per la Generalitat i de cara a l'any vinent està previst

que s'obri una nova convocatòria dotada amb uns altres 7,5 milions d'euros.

Per optar a les ajudes cal una inversió mínima de 2.000 euros i el màxim de subvenció dels projectes no superarà mai els 75.000 euros. A més, els beneficiaris han de tenir com a mínim una botiga a peu de carrer que estigui ubicada a Catalunya, i els projectes a subvencionar s'han de portar a terme a través d'empreses especialitzades en el sector que acreditin la seva experiència.

El petit botiguer té el repte d'adaptar-se al comerç digital. Foto: Pexels

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniatres

bancdelsaliments.org

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre '21 OJD

liniatarxa.cat

grup comunicació21

el diari metropolità

Hotels que són autèntiques joies

Coneix l'Especialització Monument

La Casa dels Barris

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

Poder explicar què passa

» L'assetjament sexual en l'esport segueix sent un xacra i un 20% dels nens i nenes en patirà
 » "Intentem que les entitats identifiquin els espais o situacions de risc", exposa l'experta Anna Rovira

Toni Delgado
ESPLUGUES

Ashley és el nom fictici d'una esquiadora. Una actriu narra la seva història en un vídeo del Comitè Olímpic Internacional. S'hi explica que quan va arribar nova a l'equip l'entrenador la tractava molt bé i anaven a sopar o al cinema. Fins que va arribar un dia que el tècnic es va començar a empipar i la va acusar de fallar al grup i de no fer bé les coses. Després la va perdonar i, més endavant, li va demanar fer-li un petó i que passessin la nit junts. Ella no es va veure capaç de dir-li que no perquè el seu futur esportiu depenia de l'entrenador.

Qui comparteix el cas és Anna Rovira (Vic, 1996), formadora sobre violències sexuals en l'esport i col·laboradora del Grup d'Investigació Social i Educativa de l'Activitat Física i de l'Esport (GISEA-FE). El testimoni li serveix per descriure les quatre fases de l'assetjament: "La primera és la selecció de la víctima, que no és aleatòria, i hi poden dependre factors com que la persona sigui nova al grup, l'edat o la personalitat. A la segona l'agressor o agressora es guanya la confiança i l'amistat de la víctima, i s'hi crea un vincle especial". A partir d'aquí, arriben les altres dues: "A la tercera comencen a haver-hi comportaments ambivalents que generen confusió en la víctima, es desenvolupa l'assetjament i el control sobre la persona, i es construeix la lleialtat. A la quarta i última comença l'abús sexual i l'assegurament del vot de confiança",

completa Rovira. Són escenaris que es compleixen quan qui agrideix es troba en possessió de superioritat jeràrquica. No es compliria si hi ha un cas d'assetjament entre companys i companyes, com succeeix en el 62% de les ocasions. "Un de cada cinc nens i nenes ha patit o patirà violència sexual", adverteix l'entrevistada. En un 81% de les ocasions la víctima coneix la persona agressora.

A *La violència sexual a l'esport. Guia per a persones adultes*, el Consell Català de l'Esport defineix violència sexual com "un comportament cap a un individu o un grup d'individus que inclou comportaments sexualitzats (verbals, no verbals o físics) amb intenció o sense, legal o il·legal, basats en un abús de poder i confiança i que és considerat per la víctima o per un espectador com a no-desitjat o coercitiu".

Defensa Rovira que la manipulació de qui agrideix fa que moltes vegades la víctima no pugui explicar què està passant i que sigui "difícil" que una tercera persona ho detecti, en part perquè sovint la persona agressora té bona relació amb la família de la víctima. "Normalment, no es detecta quan són infants i adolescents", diu l'experta. Quan ho expliquen, potser amb 30, 40 o 50 anys, "ja no els podem ajudar gaire" i les persones "han patit soles com a nens o nenes o adolescents".

Segons l'article 48 de la Llei Orgànica 8/2021, de 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència, les entitats esportives que treballen amb menors d'edat estan obligades a "aplicar els protocols d'ac-

A l'esport també hi ha assetjament. Foto: Dominika Roseclay/Pexels

tuació que adoptin les administracions públiques, implementar un sistema de monitoratge per assegurar el compliment dels protocols i designar la figura del delegat o delegada de protecció".

LA CONFIDENCIALITAT

El delegat o delegada de protecció és a qui es poden adreçar les persones menors d'edat per expressar les seves inquietuds i qui s'encarrega de la difusió i compliment dels protocols. "Sense aquesta figura, que assegura la confidencialitat, seria gairebé impossible per a la víctima parlar i hi ha moltes entitats que encara no la tenen", adverteix Rovira. Durant la primera fase hi ha la recepció de la comunicació de la víctima i pot ser a través de diferents canals (correu electrònic, presencialment –verbalment o per escrit–, la bústia de suggeriments, reunions, WhatsApp o el formulari del web. S'activa el protocol i es comença la fase d'instrucció. "Si la persona és menor d'edat, per llei

és obligatori trucar la família per comunicar-li la situació".

Després, ja amb la família, s'iniciaria la segona fase: la investigació. Es parla amb la víctima amb la família present, amb la presumpta persona agressora i es busquen possibles testimonis. Amb la documentació i possibles proves, des de converses de WhatsApp fins a declaracions verbals, es redacta un informe, que arriba a qui hagi de resoldre el cas. Generalment, és la junta o una comissió que també inclou membres de la junta, en funció del protocol. Hi ha dues vies de resolució més: l'administrativa (denúncia externa a Inspecció de Treball) i la judicial (denúncia externa als Mossos).

FORMES D'ASSETJAMENT

"Hi ha moltes entitats esportives sense un protocol d'actuació, però crec que n'hi ha moltes que s'estan posant les piles. El que, de moment, encara no tenim, és un entorn preparat perquè les vícti-

mes expliquin què els passa", en-raona Rovira. Hi ha moltes formes d'assetjament sexual: verbal (fer bromes o comentaris obscens, difondre rumors, preguntar o explicar detalls sobre la vida sexual d'una persona); no verbals (gestos obscens o mirades lascives al cos); i físic (contacte físic deliberat i no sol·licitat o un apropament físic excessiu o innecessari).

"Intentem que les entitats identifiquin els espais o situacions de risc i s'estableixin mesures de prevenció", detalla Rovira. Les xarxes socials, els vestuaris, els despatxos o oficines o els viatges i desplaçaments són espais de risc. "Cal establir accions preventives i normes de bones pràctiques en cada un dels espais, que són diferents segons el club i disciplines esportives", exposa.

Els efectes de l'assetjament són infinits: insomni, depressió, es trenquen relacions familiars i/o d'amistats, abandonament de la carrera esportiva, menor capacitat de concentració... I també l'etiqueta de per vida de víctima.

"Ara no sembla que no es pugui fer res" i "a la nostra entitat aquestes coses no passen" són potser els dos comentaris més repetits en les formacions sobre violència sexual que imparteix Rovira. "Realment no és que no es pugui fer res, és que abans es podia fer tot i ara hi ha límits. La tolerància de les dones ha canviat i n'hi ha moltes que no et volen fer dos petons i et donen la mà, amb tot el seu dret. Fins ara, era com de mala educació actuar així. Intentem que la gent prengui consciència que la violència sexual en l'esport és una realitat", conclou.

Identificar-los
 amb **XIP i XAPA**
 és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
 pot ser la seva
 salvació!

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donatius@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

No t'ho perdís

Foto: Pau Cortina/ACN

Petites obres de Sorolla

El Palau Martorell de Barcelona, situat al carrer Ample, ha obert com a centre d'exposicions amb la mostra *Sorolla. Caçant impressions*. Aprofitant que aquest 2023 és el Centenari Sorolla, l'espai barceloní exposa prop de 200 obres de petit format de l'artista valencià que formen part de la col·lecció del Museu Sorolla. Es tracta de pintures sobre cartons o taules petites que el mateix Sorolla anomenava "apunts", "taques" o "notes de color" i que li servien com a assajos per a obres més grans o com a exercicis. Tot i això, la seva bellesa és innegable i la mostra val molt la pena.

Famosos

Risto Mejide (Barcelona, 1974) no travessa el seu millor moment personal... ni mediàtic. El polèmic publicista ha estat en boca de tothom els últims mesos, però no precisament per motius positius. Després que el mes de setembre es fes públic el seu divorci de Laura Escanes (Barcelona, 1996) i que tothom es posicionés a favor d'ella, Mejide ha tingut un final d'any complicat. Les seves paraules durant les campanyes de Cap d'Any de Telecinco (que van tenir molt mala audiència, per cert) es van interpretar com un atac a Cristina Pedroche i a Ana Obregón per, segons ell va insinuar, guanyar audiència amb temes com un embaràs o la mort d'un fill. Evidentment, li va caure una pluja de crítiques. A més, fa poc s'ha sabut que publicarà una novel·la sobre la vida de Johann Sebastian Bach i se l'ha acusat d'intrusisme laboral.

La fitxa

QUI ÉS?

R I S T O M E J I D E

ÉS FAMÓS PER...

Ser un personatge televisiu polèmic
És publicista però se'l coneix per les seves aparicions a la TV

QUÈ HA FET?

Comentaris ofensius
I publicar un llibre que titllen d'intrusisme laboral

A LES XARXES...

Cada cop menys adeptes
La pluja de crítiques no s'ha aturat des de Cap d'Any

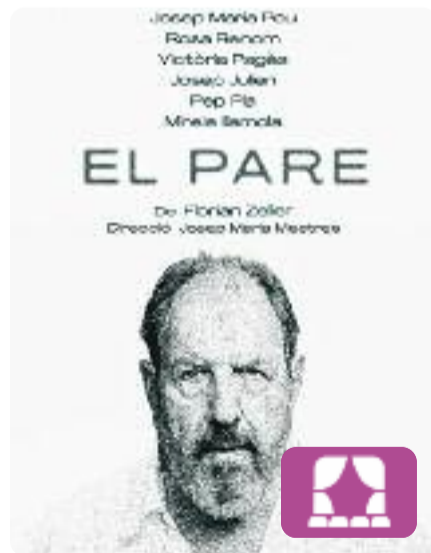
Llibres

La possibilitat de dir-ne casa
Marta Orriols

Una corresponsal torna a Barcelona després de vint anys a l'estranger. Vol agafar distància d'una regió que l'apassiona i la desgasta, d'una professió que voldria exercir d'una altra manera i d'una amistat amb una dona més jove que la porta a qüestionar-se els fonaments de la seva intimitat. Al poble on va créixer retroba família, amics i l'home a qui havia estimat.

Teatre

El pare
Florian Zeller

L'Andreu, un home de 76 anys, culte, sorneguer i tossut, està perdent la memòria, però es resisteix a acceptar cap mena d'ajuda i rebutja tots els cuidadors que la seva filla, l'Anna, intenta contractar. L'Andreu comença a dubtar dels seus éssers estimats, de la seva ment i, fins i tot, de la seva pròpia vivència de la realitat.
Al Teatre Romea de Barcelona.

Música

Inferències
Agnès C.H.

"Expressar i donar veu a inquietuds sobre el món que ens envolta". Aquest és l'objectiu de la gironina Agnès C.H. amb les cançons que formen el seu disc de debut, *Inferències* (autoeditat), tal com ha explicat ella mateixa en una entrevista a l'ACN. Es tracta d'un àlbum format per nou temes que oscil·len entre el soul i el blues i barregen català, castellà i anglès.

Pelis i sèries

El sastre groc
Isabel Coixet

El 2018, nou dones van presentar una denúncia contra dos dels seus professors de l'Aula de Teatre de Lleida per abusos sexuals comesos entre el 2001 i el 2008, quan eren unes adolescents. La denúncia, però, va arribar quan el cas ja havia prescrit i, per tant, es va arxivar. Tot i això, els seus testimonis obrien una porta en la qual potser no estava tot perdut.

ESTILS DE VIDA

Que no us amarguin els dilluns

Foto: Freepik

Salut mental

Segur que heu sentit a parlar del *blue monday*, el dia més trist de l'any en la cultura anglosaxona. Històricament, s'associa al tercer dilluns de gener i se'l considera tan trist perquè és dilluns, perquè coincideix amb el punt més fred de l'hivern i perquè les festes nadalenques queden lluny, tan lluny que ja som conscients que els desitjos de la nit de Cap d'Any no es compliran tan ràpidament com voldríem. En definitiva, Nadal fa baixada i gener fa pujada, també en l'àmbit emocional.

En realitat, el *blue monday* només és una anècdota, però posa en relleu que ens trobem, probablement, en l'època de l'any més propícia per a les depressions i més perillosa per als afectats per aquesta malaltia. I això passa per les mateixes raons que justifiquen el dia més trist de l'any.

L'experiència demostra que la combinació de diferents factors pot causar una depressió i és per això que hem de ser especialment curosos durant aquests dies. Són especialment vulnerables les persones grans, les dones, els malalts, les persones que prenen medicació per a l'estrès o l'ansietat i, en general, les persones angoixades per problemes laborals.

Les claus.....

'MINDFULNESS'

Quan els problemes no tenen solució, el *mindfulness* ens ensenya a acceptar-ho i a ser més assertius

DIETA

Els aliments rics en vitamines, antioxidants, àcids grassos i magnesi ens fan sentir millor i una mica més feliços

EXERCICI

Caminar regularment i fer esport no només genera endorfines, sinó que ens obliga a interactuar amb la gent

HUMOR

Si esteu capcots, busqueu la companyia de les persones que us estimen i que, a més, us fan riure

Foto: Freepik

**Amb amor
i responsabilitat**

**... ADOPTA
als que han estat abandonats**

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

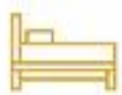
BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
deis nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es